

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1648

§. 4. Ratio inueniendorum Climates.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13147

dem, & in Geminis videt, atque ita de reliquis signis. Satiùs ergo iudicauimus per dies digerere Climata, quæ à polaribus circulis in polos procedunt; vocanturque *improprie* dicta; quia per semihoram non crescunt. Vidi autem illustrem Astrologum, qui tria tantùm illiusmodi Climata numeraret; *Primum* cum Sol moratur in Cancro, & in Geminis: *Secundum* cum insuper haret in Tauro & Leone: *Tertium* denique cum sex Borealia signa Zodiaci decurrit. Nos certè antiquitatem venerati numerum antiquum retinui-
mus, & mensis duntaxat. nomen expunximus.

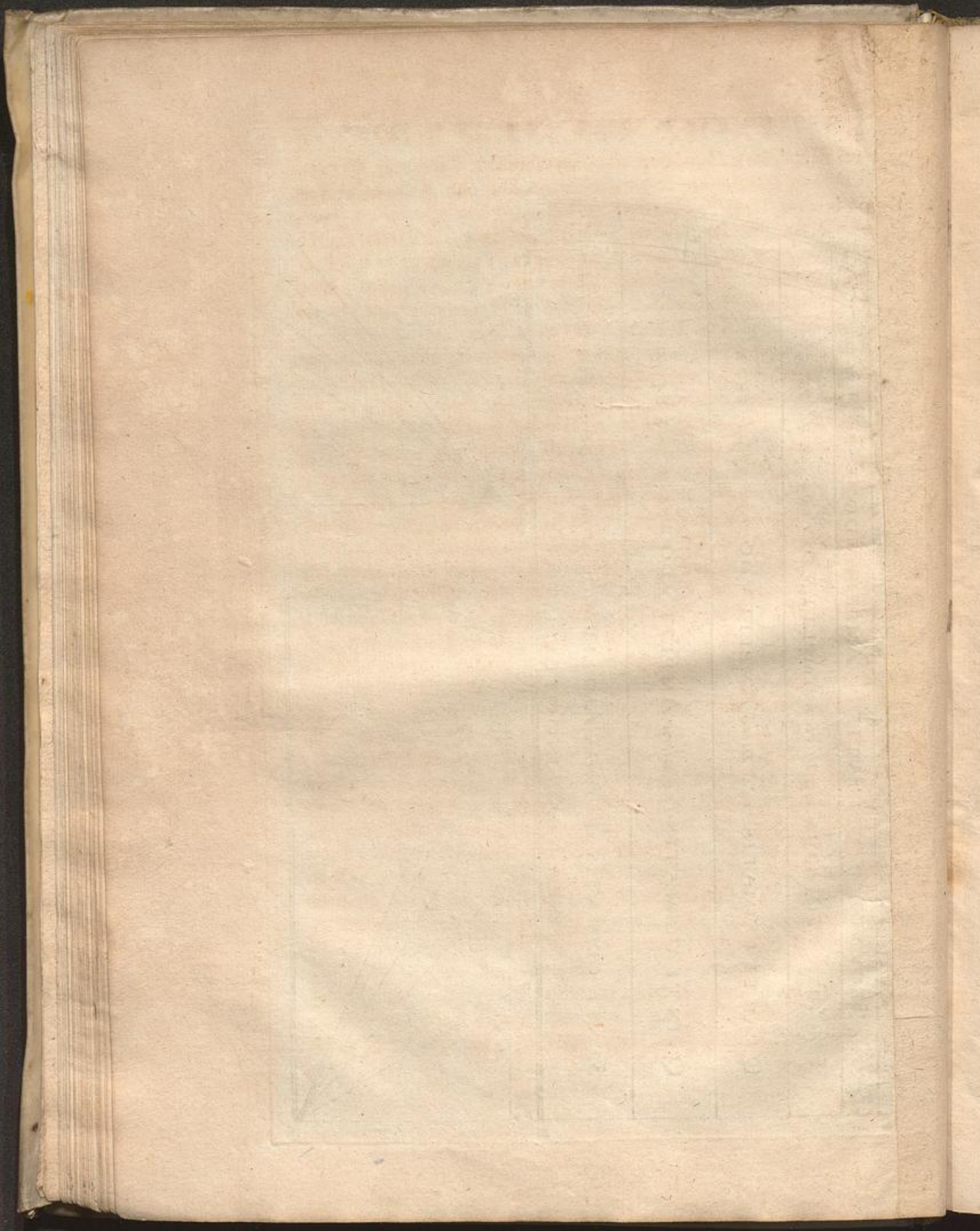
Quod autem mirum videbitur hæc Climata quò magis accedunt ad polos, eò maius spatium terræ occupant: cum è contrà Climata *proprie* dicta restringantur, quò magis ab Æquatore recedunt. Cuius ratio postea afferretur petita ex dispositione signorum in Ecclipticâ Zodiaci.

Quòdque magis mirabere, non sufficit eadem tabula Climatis *impropriis* Borealibus, & Australibus; cum eadem tabula exhibeat Climata *proprie* dicta siue Australia, siue Borealia. Cuius diuersitatis ratio est; quia pluribus diebus Sol percurrit signa Borealia, paucioribus Australia; hæc nempe 178. diebus horis 21. minutis 42. secundis 25. illa verò 186. diebus horis 8. minutis 12. secundis 44. Siue vt loquuntur pingui mineruâ Ecclesiastici Computistæ Sol 94. diebus transit ab æquinoctio verno, ad solstitium æstiuum, & 94. item diebus ab æstiuo solstitio ad æquinoctium autumnale; hinc verò ad solstitium hibernum 89. diebus & sex horis, & inde ad æquinoctium vernum 89. diebus. Cuius varietatis causa reiicienda est in diuersitatem centri motus Solaris à centro terræ. Quæ tamen mutatio *ἐκκεντρώσις* quia subinde inducitur, continget aliquando si diutiùs mundus perduret, vt quod de Boreali parte nunc dicitur, postea de Australi afferatur.

§. 4. Ratio inueniendorum Climatum.

Vt Climata reperiamus accuratè, vtemur methodo, quâ Crepusculorum diuersitas intelligitur, quæ ita se habet.

Quadrantem circuli diuide in partes 90. cuiusque quadrantis latus A. B. sit Æquator, latus B. C. horizon populorum, qui sub Æquatore viuunt. Tam ab Æquatore sursùm progrediendo se-
pone 23. gradus cum dimidio, ab hoc puncto duc lineam Æqua-

tori parallelam D. E. quæ tibi repræsentabit Tropicum Cancræ: in eâ lineâ Climatum, & parallelorum distantiam sic inuenies. Supra lineam D. E. excita duos circuli quadrantes, quorum semidiameter sit linea prædicta, eosque quadrantes, in partes 24. seca vt inuenias Climata, aut 48. portiones, vt reperias parallellos: ab vtrisque punctis in quadrantibus notatis ducito lineas, quæ Tropicum secent, seu lineam D. E. & ex earum intercapedine distantiam Climatum, & parallelorum habebis.

Nam ex puncto B. centro primi quadrantis duces lineam per primum interuallum ex 48. notatis in linea D. E. aduertes in maioris quadrantis diuisione attingere gradum eleuationis quatuor cum minutis 18. hîc finem habebis primi paralleli. Duces aliam lineam per secundum spatium videbis incidere in gradum 8. cum minutis 24. hîc scies claudi secundum parallelum, ac proinde primum Clima; atque ita deinceps, donec perueneris ad 48. interuallum, quod cadere deprehendes in gradum 66. cum dimidio, seu polarem Arcticum, in quo Climata propriè dicta finiuntur.

Hæc methodus facilior, reddit rationem quæsitæ de inæquali distantia Climatum. Quæ ratio innitur demonstratione, quam tibi appêdix nostræ tabulæ repræsentat. Videlicet quod si à puncto A. ducantur lineæ in lineam B. C. quæ diuidant illam in partes æquales C. D. E. F. G. H. & vna earum demissa sit ad perpendicularum in lineam B. C. diuisam, quò magis sectiones D. E. F. &c. recedent à perpendiculari C. eò minorem sustinebunt angulum, & erit angulis I. maior quàm L. & ita deinceps. Quòd si linea C. B. diuidatur in partes eò minores, quò magis recedunt à perpendiculari, minores adhuc sustinebunt angulos. At ita se habent spatia in Tropico notata; igitur quò magis lineæ protractæ recedent à lineâ A. C. seu Horizonte, eò minora erunt interualla.

Id autem ad sensum deprehenditur in commotione spheræ rectæ, attollendo sensim vnum è polis. Cùm enim Horizon secet Æquatorem, duòsque Tropicos in duas partes æquales quando Sphæra recta constituitur, vbi redditur illa obliquior maiorem circulorum istorum portionem nobis ostendit, minorem occultit; & eius apparentiæ inæqualitas magis elucebit, quò magis polus attolletur. Hoc est porrò, quod dixere veteres potissimum Geminus, & Cleomedes: *Quò maior est inclinatio, eò semper maior arcus illorum (circulorum) quos Sol decurrit supra finientem apparet, minor*

latet. Quæ omnia accuratiùs demonstrantur in Sphæricis Theo-
sij lib. 2. propos. 19.

§. 5. *Ratio inueniendorum Climatum post circulos polares.*

VT lucis incrementum post circulos polares deprehendatur, at-
tendendum ad signa in quibus Sol commoratur dum percurrit
Ecclipticam. At certum est dies parum crescere, & imminui,
dum Sol commoratur in signis Tropico vicinioribus, ad sensum
augeri aut deficere, cum in remotioribus versatur. Vnde fit vt Cli-
mata hæc angustiora sint, quò magis accedunt ad Tropicos, la-
tiora quò magis ad polos vergunt. Hoc autem augmentum in pro-
positâ figura sic agnosces.

Ex termino Tropici seu litera D. perpendicularem demitte in
Æquatorem, & exinde duos circuli quadrantes ducito, quorum
hæc perpendicularis erit diameter. Eos quadrantes in sex partes
diuide, quor sunt Climata improprie dicta. Lineæ ex diuisionibus
quadrantum in perpendicularem ductæ, dabunt tibi horum Cli-
matum interualla.

CAPVT VLTIMVM.

De Ventis.

§. I. *De numero ventorum secundum veteres.*

PHILOSOPHI QUIDAM APVD ARISTOTELEM
vnicum ventum duntaxat admittebant: quoniam (inque-
bant) ventus est tantum aer motus. De his 1. Meteor. cap. 13. Phi-
losophus.

THERIALCES APVD STRABONEM duos tantum
recipiebat sibi ab utroque polo oppositos, dicebanturque

BOREAS

NOTVS.

POETÆ GRÆCI ET LATINI quatuor appellant, quos
sibi inuicem ita opponunt.

Auster Notos

Aquilo Boreas

Eurus Eüros

Fauonius Zéphuros.

Zephyri autem loco in tempestate solent Africum substituere.

ANDRO-